

Fins aquí el desgavell

written by Fredi Bentanachs | 27 d'octubre de 2024

Segurament aquest article trepitjarà molts ulls de poll, però, francament, cal començar a parlar clar, com a poble transversal que som.

Una nació és un poble, una llengua, una cultura, un sentiment de país, amb molts matisos. No hi ha una sola ideologia perquè sinó això fora una dictadura, per tant, hem d'assumir que per acabar amb el colonialisme a què estem sotmesos, tots hi som cridats. La ideologia no fa el catalanisme, sols és la forma en què el poble vol ser governat i sempre és efímera. Normalment, cada quatre anys hom escull democràticament els polítics segons llurs criteris, fins aquí tothom hi pot estar d'acord.

El primer que hem de fer per descolonitzar-nos és assumir mentalment que som una colònia i no som espanyols, ni ara ni mai. Som un Grup Organitzadament Identificable (GOI), segons una sentència del Tribunal de Justícia de la Unió Europea de 2023. Castella i Espanya fa segles que intenta el nostre genocidi, «hágase el cumplido sin que se note el cuidado», decret de Nova Planta de 1715.

Ara com ara, el retrocés nacional és esfereïdor i els nostres polítics continuen orbs a una realitat brutal. La substitució cultural amb onades migratòries descontrolades és una arma letal de manual, emprades per totes les nacions colonitzadores. El retrocés de la cultura catalana d'ençà del 1r d'octubre és escruixidor, ja avança sense aturador. La canalla catalanoparlant, minoritzada, es passa al castellà, a la immigració no li cal cap integració a Catalunya, per què? perquè «hablan español porque esto es España». I els catalans mentalment colonitzats hi caiem de quatre potes, canviem d'idioma sempre i sense resistència, àdhuc ens adrecem en castellà amb tothom sense saber si l'interlocutor és català o

parla català.

La fita, és català qui viu i treballa a Catalunya, és una fal·làcia que ens ha fet mal, molt mal. No és català qui viu a Catalunya sinó aquell que vol ser català. En els països normals no tens opció a nacionalitat fins després de deu anys, en altres països són més anys o només llurs fills nascuts al territori. El coneixement de la llengua història i cultura hauria de ser el requisit indispensable per obtenir la nacionalitat i el dret a vot. La immigració ha de ser regulada per llei. La immigració llatina i àrab majoritàriament és sibil·linament utilitzada pel nacionalisme espanyol per destruir-nos culturalment, la política de papers per tothom, és un suïcidi cultural.

És curiós observar com un país ric i sense cap problema de fam o guerra com el Marroc (més ric que Espanya) està enviant milers de joves entre 17 i 27 anys a envair literalment Catalunya. Arribant a Espanya, són enviats a Catalunya per un pacte secret entre les dues monarquies. Espanya ha de deixar caure la RASD i el Marroc a canvi, no parla de Ceuta, Melilla i les Canàries i islamitza Catalunya creant mil problemes.

La majoria dels joves enviats pel Marroc no tenen feina, o són d'ètnia berber. Gran part d'ells s'integren sense problemes, però darrerament la resistència islàmica auspiciada per l'afany de conquesta i islamització d'Europa fa que no només no s'integrin sinó que volen la submissió dels europeus a llurs bàrbares lleis i costums. Alguns, per raons religioses, són misògins, pederastes, anti LGTBI i anti qualque religió o forma de pensament diferent. L'esquerra d'opereta *multiculti* ha caigut al parany i absurdament destrueixen els valors culturals cristians dels ancestres per una forma sectària d'imposar la seva visió, anomenant extrema dreta o feixistes a tothom qui gosa dur-los la contrària o raonar i generen un problema greu, que tot el que ve de fora és bo, però el d'aquí és patriarcat o opressiu.

La immigració llatina és diferent, arriben amb avió majoritàriament, a la *madre pàtria*, la *mare* que els va exterminar culturalment. Són de cultura espanyola, per tant, no els cal integració al català, perquè si els autòctons estem colonitzats mentalment i canviem d'idioma, l'espanyolització dels Països Catalans en ple funcionament. Normalment, els seus països d'origen, Equador, Veneçuela, Colòmbia, són països on han guanyat les esquerres, i en comptes d'aixecar llurs nacions prefereixen emigrar, alguns per pobresa, altres perquè són de dretes i fugen de la revolució socialista a llurs països d'origen. Catalunya si fos un estat crearia estructures per integrar la immigració i controlaria les seves fronteres, però no ho som, la substitució cultural de manual els està sortint perfecta als espanyols.

La idiotesa política dels partits catalans del *tocar cuixa* els fa pactar amb el feixisme espanyol 155. Aleshores, tenim que l'enemic, l'ase dels cops, són els grups independentistes més intransigents, com la Sílvia Orriols, que la volen enviar a la foguera. Així es fan estimar per l'amo feixista espanyol, la Generalitat i el Parlament en mans del PSOE, PP, VOX i Podemos amb els traïdors d'ERC i la CUP i part de Junts, els quals per no perdre les miserables engrunes de la taula del banquet espanyol, paren la mà i no fan res per aturar el desgavell.

Catalans, encara podem salvar la pàtria, si ens hi posem ara mateix, ja no hi ha gaire temps a perdre. El camí és la desobediència militant, deixar caure els partits del procés i aixecar-nos com a poble. Tornem als carrers, aturem el país, fem retrocedir els líders traïdors i venuts del processisme. Espantem de nou el 155, noves urquinaones, aeroports i junqueres. Ocupem els carrers i no retrocedim fins a desbloquejar la DUI votada el 1r d'octubre. Ara l'única fita és aconseguir l'estat propi, l'únic pensament, la independència. Tota la resta és secundari, si assolim la fita haurem guanyat la Nació.

Donec perfician i visca la terra lliure.